

Megjelenik minden két héten.

Szerkesztőség: Beltorda-u. 9.

ÉLCZLAP.

Előfizetési ár: negyedévre 1 korona.

Kiadóhivatal: Beltorda u. 13.

Salamoni bölcseségek.

Az egyik római koporsót eltétem a magam számára, hadd legyek halálom után is — *classicus* környezetben. (Je suis toujours classique !)

*

Ha *Nánzen* visszatér az északi sarkról, megteszem a kolozsvári tüzcsapok főfelfedezőjének! (Etmon pole du Nord? . . . c'est un monopoli.)

*

Ad vocem tüzcsap! Kérdik tőlem, hogy a hydráns tüzcsap-e, vagy vízcsap? Hát persze, hogy tüzcsap! Hisz annak a vízhez semmi köze sem lesz! (Parbleu! Vízcsapom milyen szikrákat hány!)

*

A minap találkozom egy barátommal, a kivel a következő csevegést folytattuk:

— Mondd csak, mi az az „Itthon“? — kérdezte ő.

— Az „Itthon“ — feleltem, — egy titkos társaság, melyet a szabadkőművesek mintájára „szabad-kefekötölnek“ nevezhetnék.

— És mi a célja?

— Célja: 1. Babérokat (koszoruba és csuszpájzba) kilószámra szállítani, 2. állandó casus bibendit nyújtani, 3. reményteljes szerelmeknek gyül- és menedékhelyül szolgálni.

— Ergó — mondá szellemes barátom, az „Itthon“ tagjainál nincsenek *otthon*?

— Sőt ellenkezőleg — feleltem — azoknál nincsenek otthon, a kiknek a bejuthatás iránt „Itt-hon“ *vágyuk* van. (Quant à mon esprit, *dit-on*, je pourrai aussi aitre un membre d'Itthon.)

Degeneratio.

A: „Végünk van!”

B: „Hogy-hogy?”

A: „Az olympiai játékok alkalmával mit tudunk legjobban — *fatni meg szólni!*”

Mükedvelői előadás.

Érdekes előadásra van kilátásunk a nemzeti színházban. A távozó tagokat pótolandó mükedvelők szíves közreműködésével a „*Mikádó*” fog színre kerülni alábbi szereposztással.

Mikádó: *Símol* Viki ur.

Intendáns, tálnok, álnok, pohárnok, főfömindenegyébb: *Ozorai* ur.

Nanki Poó vándor dalos: *Kakas* ur

Katisa, vén leány: *Pongrácz* L. ur.

A kórust a *csucsai* önképzőkör szolgáltatja. Jegyek előre válthatók Pánczél Irre, Hutflesz Károly és Berzeviczy uraknál.

Eltagadhatlan bizonyíték.

Mihaszna tagadnák? hiszen ők maguk bizonyítanak önmaguk ellen! Ime:

Magyari Géza

Tussa I Gábor

Albac H Géza

Pat Aky Sándor

SZölke Bálint

SáNdor László

DeÁk Pál

FeKete Árpád.

Megyeri gárdája.

A kolozsvári nemzeti színház új igazgatója által szervezett cabinet noir, melynek feladata minden, a színház jövőjére vonatkozó dolgot lelkiismeretes gonddal titkolni, végre közölte a közönséggel a nemzeti színház tagjainak listáját. Azonnal konstatáltuk, hogy több ismeret-

len nevet e század összes „idegenek névsora“-iban nem lehetett olvasni. Ezért tudósítóinkat azonnal szétküldtük a szélrózsa minden irányában, hogy az új társulattól részletes adatokat szerezzen.

Tudósítóink működésének összeredménye, hogy a társulat tagjainak egyik fele a kolozsvári nemzeti színház megnyitására már mint veterán színész vett részt, (nevük azóta persze kissé megrozsdásodott,) a másik fele pedig — még meg sem született, de utóbbiak legközelebb leendő születésüket becsület-szó mellett megígérték Megyeri direktornak.

A lista méltatásainál nem szabad továbbá figyelmen kívül hagyni, hogy — a mint azt egy nagyváradi talpnyalnok újság-csecsemő-kritikusa igen helyesen megírta, — *Megyeri* oly zsenialitást árult el rövid igazgatói működése alatt, hogy ebből következően ő maga a primadonnától a statisztáig minden szerepet el képes és el is fog játszani. A nagyváradi orákulum bölcsességeit még kiegészíthetjük azzal, hogy — mint minden kétséget kizáró forrásból értesülünk — *Megyeri* most épen abban az irányban tesz szorgalmas tanulmányokat, miképen tudna egyszerre három-négy szerepet eljátszani?

A szintársulat többi tagjairól még nem vetünk közelebbi értesítést tudósítóinktól. Nagy a gyanunk, hogy a fentebb említett kabinet noir értesítéseiket, mint közveszélyeseket, elkobozta.

Ha sikerül mégis megkeríteni azokat, úgy a jövő számunkban szolgálunk olvasóinknak a díszes gárda közelebbi leírásával.

Örmény dolgok.

Mánug: Mióta lett *örményfaló* ez a Mizánthrop Kálmán?

Avedum: Bizonyosan a mióta megkedvelte a *püspökfalatot*.

*

Sz.-ujvári: Igaz, hogy Mizánthrop urnak örmény nő a felesége?

Kolozsvári: Lehet, de azért mégsem áll *pap-puccs-kormány* alatt.

Kakas a karzaton.

Siposs Etelka kisasszony bucsúfellepténél, az előadás végén (torkomat már rekedtté éljeneztem) egyszerre azt érzem, hogy záporosó hull a fejemre és zúgó szélvész sivit el a fülem mellett. — Hogyan? — mondom Durchgetrieben szomszédoknak, — hiszen ez közönséges és nem taps-*vihar!* — Durchgetrieben felelet helyett ünneplésen a magasba mutat s akkor látom ámulva, hogy az *intendáns* ur ott áll a páholya elején: könnyei záporoként hullanak s zsebkendőjével lelkesen integet; ez volt a szélvihar és záporosó mely a színházat majd felforgatta. — Hja, — szól, Durchgetrieben ábrándozva — *a ki a szelet csapja vihart arat!*

Csipe meg a kakas!

*

Ugyancsak Siposs Etelka bucsúfellepte alkalmából az intendáns ur egy remek-szép babékoszorut nyújtott fel a távozó művésznőnek. A szallagon egy vers volt, melyet tűzoltó-látcsővem segélyével azonnal el is olvastam Durchgetriebennek. A vers így hangzott:

«Hogyha messze leszek tőled
Vettetődve,
E lap által légy rám
Emlékeztetődve»

— Mbah, — szól erre Durchgetrieben, — hiszen ez plagedajlam; ez a vers a „Petőfi“ cigaretta-papir borítékján olvasható.

Cs. m. a k.

Uj specialista.

A „Szubkontra“ főszerkesztője mogorván dobja egyik kéziratot a másik után a papirkosárba, midőn a szoba ajtaja hirtelen felnyílik s belép egy szikár, bozontos fejű alak.

— Én Lerántó Dani, író vagyok.

— És mit ír?

— *Leleplezéseket!*

— Ah! Kérem, tessék helyet foglalni. Tehát collega ur leleplezéseket ír? Kérem, itt van 20 frt előleg, azonnal munkához is foghat. Hogy kiről írjon? *Dölyfössy* Ottót vegye elé...

A „Szubkontra“ rémitően kapós lett. *Dölyfössy* Ottóról már a LXVI-ik leleplezés járja. Am Lerántó Dani ma szerföltt komoly, aggodalmas arczzal lép a szerkesztőségbe.

-- Hát hol van a cikke?'

— Kifogytam az anyagból!

— Mit? Mosr, a mikor mindenki csak a „Szubkontráról“ beszél! *Dölyfössy*ről a jövő századig lehet írni! A cikkeknek okvetlenül meg kell jelennie. Alászolgája!

Másnap a következő leleplezés jelenik meg:

LXVII. Az oroslán barlangjában

A főtér 73. számú házának homlokzata a többi szerény és tisztességes külsejű szomszédház meőlől olvasatlan centiméterekkel kitolakodik a járdára. Természetes, hogy e ház nem lehet másé, mint a *Dölyfössy*é!

Beléptem. A kapualjban felállított szobrok meztelensége is csak gazdájuk könnyü erkölceit árulja el. A drága szőnyeg, a tükrök a lépcsőkön felháborítók. Hány adófizetőnek csak lépcsője van — és az is, másé!

Bejelentetek. Mióta kell tisztességes embert bejelenteni?!...

A mint *Dölyfössy* meglátott, azonnal felszökött:

— Mit akar? vissza akarja vonni vádjait?

— Nem!!!

— Hát pénzt akar?

— Hm!...Nem!

— Hát akkor mit akar?

— Anyagot a további leleplezésekhez!...

Emberem e nyílt, e férfias, ez igaz magyar kijelentésemre úgy meghökkent, hogy két lépésnyire meghátrált. De sajnos, ez az állapot nem sokáig tartott, mert nemsokára oly anyagot vágott hozzám, melyet a legjobb akarat mellett sem tudok felhasználni. Még mielőtt magamhoz térhettem volna, sajátkezűleg kikisért és korcsmai darabontra valló készültséggel, tizenkét méternyi kezdő sebességgel útnak indított.

A lépcső első és utolsó fokát érintve, elhagytam a bünbarlangot. Megvetésem leirhatlan. Nem piszkoljuk be vele többé a „Szubkontrát“.

* * *

Lerántó Dani urnak

Helyt.

Minden tehetséget nélkülöző bárgyu czikkeire nincs többé szükségünk. Kegyelemből melékeltünk öt forintot, hogy azonnal távozzék városunkból, különben mi fogjuk önt le-, fel- és elleplőzni.

A Szubkontra szerkesztősége.

Fiasco.

Kápolnai: Uram, vegyen fel „szamosvizes“-nek

Gazda: „Lehetetlen barátom, ez nem színház — ide hang kell!

Virágüzletben.

Gavallér: Kérem, kössenek ma estére egy szép csokrot az imádottamnak, de jaj maguknak ha a csokor kötésén meg fog látszani, hogy ma éjjel — *szereándot* is akarok rendezni az imádott angyalnak!*)

Autentikus hírek.

✘ **Személyi hírek.** A kolozsvári nemzeti színház intendánsa »Nászindulót« szerzett, melylyel egy mileniumi zenepályázaton vesz részt. A »Nászindulót« »Sipos Etelka« jelige alatt fogja benyújtani. — *Áradi* Vaurél, alfelelős lapszerkesztő, mint résztvevővel értesülünk, ragaszkodási görcsökben szenved. Felgyógyulásához biztos reményt fűzünk.

)(**Két elválaszthatatlan közintézmény.** Közegészségi szempontból szükségessé vált, hogy vagy a kolozsvári postaigazgatóságot visszahe-lyezzék Nagy-Szebenbe, vagy a nagyszebeni boldokházát Kolozsvárra tegyék át. Ugy látszik, a két közintézmény között lelki rokonság áll fenn.

□ **Czáfolat.** Városunkban elterjedt azon hír, miszerint a *Szász* Domokos ref. püspök ju-

*) Ennek a gavallérnak nincs impozáns, szén-fekete bajusza. Szedő.

bileumi ünnepélyét rendező bizottságnak élén maga a püspök ur állana, a ki az ünnepély rendezése körül fáradhatlan tevékenységet fejt ki, minden alapot nélkülöz. Tendenciózus koholmány az a hír is, mintha az ünnepély költségeit a püspök fedezné.

✘ **Sigmond Náthán Samu, mint antiszemita.** Mint értesülünk, *Sigmond* Náthán Samu, okl. árendás zsidó, erélyesen tiltakozott az ellen, hogy a kolozsvármegyei bandériumban zsidók is résztvegyenek. E tiltakozás annál értelmetlenebb, mivel tudunkkal a banderiumban nem maga Samu Náthán, hanem csak a fia akart résztvenni; ennél pedig talán még sem volt olyan imminens a veszély, mint a papájánál, hogy összetévesztik a született zsidókkal. Az apa foglalkozása ugyanis nem látszik meg mindig a fián, a zsidó pénz pedig még kevésbbé a kaczagányon. — A *Sigmond* Náthán ur tiltakozása különben eszünkbe juttatja azt az anekdotát, mikor a zsidó gyerek kérdezte az apjától: »Thátiám, mi ez edj antiszemith?« »Oz antiszemith oz olyan volomi«, volt a válasz, »oki nagyon sokkal tortozzo o zsiduknak és nem okorjo füzeetni.« Féltő, hogy a *Sigmond* Náthán antiszemitasága is ebből a fajtából való.

() **Az „Itthon“-estély** főrendezője, mint értesülünk, fényes honorariumban részesült fáradságáért. Az egyik bájos közreműködő ugyanis az előadás végén így szólt hozzá: „*Kaczaghy* ur én önt — *mű-kezdvelem.*“

✘ **Elkésett hír.** A jégpálya pompás esti mulatságot rendezett. Sikamlóságban nem volt hiány.

= **Jubiláris ebéd.** *Szász* Domokos jubileuma alkalmából nagy bankett volt ma d. e. a ref. theologia gyűléstermében. Az első pohárköszöntőt az ünnepeit egészségére *Bethlen* Gábor gr. mondotta, utána *Bartha* Miklós és *Kovács* Albert csemegével traktálták meg a népszerű püspököt. Az óvációknak folytatása lesz, ha ugyan a sok csemege a püspök ur gyomrát el nem rontja.

✘ **Két meglepetés.** Biztos forrásból veszszük a hírt: hogy a főteret okvetlen felsöprik a *Mátyás-szobor* leleplezése alkalmából; erre a dologra felhívjuk a n. é. közönség becses figyelmét annyival is inkább, mert ilyen ünnepi aktus csak évtizedek lefolyása alatt egyszer adja elő magát.

∞ **Oberti karmesternek** kolosszális ötlete támadt. Szafaládéból csináltat dirigáló pálczát s mikor valaki a dalárdában belesül az énekébe,

mérgében mindig leharap belőle egy darabot. Nem akarunk tulozni, mikor azt állítjuk, hogy rövid idő múlva Kolozsvárt szafaládé-gyárat fognak építeni, annál is inkább, mivel az „Itthon“-estély alkalmával két koszoru szafaládét fogyasztott el a karnagy ur dirigálás közben.

~ **Albach Géza** csak abban következetes, hogy nem követet. Következőleg mi ebből a következetetés? Polgármester-következés.

☐ **Kacsa.** A városház ablakai tiszták.

> **Névváltoztatások.** Sipos Kálmán postai szigornok nevét Pokrócz Ádámmra változtatta. Losonczy János árvaszéki al-nok nevét Komót Jánoskára változtatta.

Nyugodtan alhat Adria,
Virraszt felette Órgrófja.

Ürlap.

Tanító: Mit nevezünk ürlapnak?

Bandi: Azt, a mi üres és kikell tölteni.

Tanító: Például?

Bandi: Váltó-ürlap.

Tanító: Hát még?

Bandi: Levelezőlap.

Tanító: Hát még?

Bandi: A Bánffy br. ur koponyája.

Tanító: Eminen'er! Leülhetsz.

Új örményszent.

Magyar: No barátom, mit szólsz a „Kolozsvár“-ban megjelent örményellenes cikkezhez?

Örmény: Nem marad egyéb hátra, mint világosító Szt. Gergely helyett **V. Szt. Kálmánt** választani védő szentünkkelé.

Szamasujvári levél.

Ides Ecsém Bagdi!

Asztat a levelet, a mibe a pínzt kirtül, nem káptam meg, de tudad, hogy in ugyse adak neked, mert csak ugyis elherdálad. Hanem itt kúd neked a ja Lukuczka niníd kít fórintut; in küldek egy acska kabatot, fardítasd ki, ja lessz az neked Kalazsváron.

Ha a pínzt elkölted, akkor számár vagy!
Maradak rakaní szeretettel a te
játévó bátyád:
Szamasujváran, 1896. III/9-én.

Iszáj Gergely,
marha-kereskedő.

U. i.

Esztat a levelet a kabát zsebibe keresd.

Bemutató és bucsuelőadások.

Bizonyára érdekelni fogja közönségünket, hogy azok a művészek, a kik tőlünk a vigszínházhoz avansziroztak, mely darabokban fognak bemutatkozni a budapesti publikumnak. Legjobb forrásból vett értesüléseink szerint, a bemutató előadások így fognak alakulni:

Hegedüs Gyula: „A vadorr-zók.“

Vendrei Ferencz: „A csapodár.“

Góth Sándor: A kölcsönkért fele-
ség.“

Pintér Imre: „A kékszakáll.“

Hunyadi Margit: „A kis szórakozott.“

Beregi Oszkár: „A zsidó honvéd.“

Ezalatt Kolozsvárt a következő bucsúfellé-
pések fognak lefolyni:

Kápolnai János (örökre): „A kín-tornás
család.“

Váradi Miklósné: „A bőregér“

Vendrei Ferenczné: „Pörös Atyafia k.“

Szerémi Zoltán: „Fertály mágások.“

Végül közöljük olvasóinkkal, hogy *Megyeri*
igazgatói szereplését nem, mint sokan hitték, a
„Fősvény“-ben, hanem „Szökik a direk-
czió“-val kezdi meg.

Zsidó-bálban.

Tülpendoft Taksony: Te Szidor, ettül
o bhálelnüktől o lábok olejan gürbék,
hodj ebbül ítélve moszájja neki lenni
edj *arthadaksz.*

Csipa Szidor: Tévedsz. O Polkai Ja-
kob ellenkezüleg megfon edj telivér *bál-
neolog.*

Színházi tréfa

Vendrey: „Tudod, hogy nagybőjtben nem
lehet a „Carnevillei harangokat“ adni?“

Kovács Gy.: „Miért?“

Vendrey: „Mert a harangok elmentek —
Rómába!“

Két zsidó, vagy egy sem.

Hegedüs Gyula, színházunk volt tagja, a
kin tudvalevőleg semmi sem zsidó, csak az orra
és *Ozorai Adolf,* a kiről senki sem hinné el, hogy
még a vallása is zsidó, husvét elsőnapján be-
mentek egy budapesti rituális vendéglőbe halpap-
rikást enni.

Ozorai ur, hogy külsejére ráczáfoljon — ke-
nyeret kért.

— Bocshámat — válaszolt a pinczér —
hósvétkor csak máczeszt tartunk.

-- Hát most husvétjük van? — kérdi Ozorai.

— Az oreságoknak is! — szól közbe egy
szomszéd vendég haragosan. — Minek togodnak?

— Én nem tagadom, — szól Hegedüs, —
meg is tartom a husvét első két napját s azt ki-
vánom, hogy *minden zsidónak, ki az első két nap
kenyeret eszik, váljék a gyomrában tövisdísznóvá...*

Ozorai ur állítólag két nap aiatt négy kilót
fogyott, Hegedüs ellenben két budapesti kenyér-
sütőt gazdaggá evett.

Milleniumi disz-versenyek.

Ritka érdekességü verseny indult meg *Mo-
gyoró Miska* és *Hi-Hi-Hindu Árpád* kolozsvár;
lapszerkesztők között. A verseny *első* kérdése,
hogy melyik tud a millenium évében a lapjába ke-
vesebbet írni, a *második* kérdés, hogy melyik já-
ratlanabb a helyesírásban; a *harmadik*, hogy me-
lyiknek a termete áll közelebb a *gömbnek**) ne-
vezett geometriai alakhoz. A ki az első verseny-
pontban vesztes lesz, köteles a másik fél lapjába
egy vezércikket írni. (E veszélyes műtétnél
orvosi segély kéznél tartandó). A második pont-
ban vesztes köteles százszor leírni e szókat:
„*Én lapszerkesztő vagyok*.“ Végül a harmadik pont
vesztése köteles két hétig vizet inni. — Nem mu-
laszthatjuk el, hogy abbeli aggodalmunknak ki-
fejezést adjunk, miszerint a teljesítendő pená-
lék a versenyzők életét *veszélylyel* fenyegetik s
ezért felhívjuk a rendőrség figyelmét e versenyre.

Veszedelmes versenyre lépett *Mirigyí Dezső,*
szindirektor *Stefanus de Sanctus Georgus,* fül-
virtuózzal. A verseny célja e kifejezésben fog-
lalható össze: *mű-szerepnemtudási verseny.* A pár-
viadal a nemzeti színházban fog lefolyni s a ki
a szezon béfejeztéig szerepeit kevésbbé fogja tudni,
az győztesnek tekintetik és kényszerítheti ellen-
felét, hogy neki életfogytiglan sugjon. — A ver-
senyt csak olyanok nézhetik végig, a kiknek szer-
vezete előzetesen az összes idegektől megfosz-
tatott.

*) Jól megkülönböztetendő a *gömböcztől* és a *gombóctól.*

Ozoraíádák.

— *Fizesse ki a partit, Ozorai!*
— *Hozom!*

(Másnap.)

Ozorai: „*Játszunk, uraim?*“

Mind: „*Igen, de csak — Hozo-rai nél-
kül!*“

*

— *Istenem, elmennék a színészek! Milyen —
százalékvégi idők lesznek!*

*

— *Milyen színű lovat szeret Ozorai?*
— *Az in-derezt!*

*

— *Legszebb „vízi“ a — pro-vízi-ó!*

*

„*Hogy hívták magát ezelőtt?*“
„*Vi hájszt ezelőtt? ! Ezelőtt nem voltam még
a világon!*“

Jogász társalgás.

1-ső jogász: *Ki volt az orleansi szüz?*

2-ik jogász: *Hát én minden rongyos fehér-
népet ismerjek!*

TÁVIRAT.

A kvóta megállapítása.

(Az »Ellenzék« eredeti távirata.)

Az osztrák kvóta-bizottság a következő
ajánlatot tette:

43:86+11

56:14×86

Mi ezzel szemben azt ajánljuk olvasóink-
nak, hogy e rejtélyes számokat okvetlenül a
lutriba rakja, mert a ternő kimaradhatatlan.

Szerk. üzenet.

N. U.-nak. Az ön által beküldött »Bizonyítványt,«
mely állítása szerint, egy kolozsvári gyógyszerárhoz cr-
kezett be, itt közöljük intő például a kolozsvári hatóság
számára, de egyszersmind annak határozott kijelentésével
hogy e remek irat egyik kolozsvári városi hivattaltól sem
került ki. Az irat így hangzik:

Bizonyítvány

mely szerint mik allul irt Gyulai lakosok mind
kép viselő urak e falus bíró úr bisznyityuk
hög Gyulai lakos Hencs Victor urnak mereg
adható a Rokak erányánaba;

mert a falunkba nagun sok ka-tt tett

Bús Mihály

falu bíró úr,

Jelesan Juon és Jakob Lázár

szintén mint tanuk.

Dr. Virsly-nek. Az ön neve sokkal étvágyosabb,
mint élczei. Ezekhez jobb gyomor kell, mint amahhoz.
Ha jobbakkal nem kínálhat, ilyenektől kiméljen meg. —
M.-Igeni választónak. Ifj. Sz. K. sohasem volt kér-
déses Nagy-szebeni intézetben elhelyezve. — **Ifj. D. A.-nak.**
Önt határozottan félrevezették. A Zacherlin nem használ-
ható fogpor gyanánt.

A P R Ó H I R D E T É S E K.

Kifogástalan gentle-
man (pikoló fekete)
urakká lenni kívánók-
nak órákat ohajt adni az
előkelő gavallérságból. Az
ajánlatra reflektálók min-
den leczke honorariuma
gyanánt egy ingyen pez-
sős-vacsorában részesül-
nek. Ajánlatok Csikágóba
(Egyesült államok) Nyu-
jork mellé küldendők.

előnyben részesülnek. Aján-
latok »Szerénység és alázat-
osság« jelige alatt e lap
kiadóhivatalába kéretnek.

Csinos külsejű zsrna-
liszta, már csak egy
kicsit kopasz és egy
cseppet sem rézbőrű hölgy.
áldozatot keres, a kin ku-
rizálási és művelt társalgási
gyakorlatokat végez-
hetne. Honorálás napszám-
ra. Siketnémák előnyben
részesülnek. Illat's rózsa-
színű lev élkék kéretnek
»ej-ej-ei« alatt poste res-
tante.

Jubileum-rendező ügy-
nőkök kerestetnek, kik
minden évben két-há-
rom jubileum rendezésére
alkalmat és czímet tudnak
kigondolni. Mozsárügyuk
és görögütz tulajdonosai

Felelős szerkesztő:

Vessző Tamás.

HIRDETÉSEK.

Szenzációs hírek.

PULSZKY Károly teljes józan, —
HUBERT Alfonz penzióban. —
FEHÉRVÁRYT és **GROMONT**
 Tömjénezi sok bolond!

NCPCSA báró kormánybiztos,
 Hogy kipottyán, az már biztos,
 Ordó helyett — orrot kap,
 Pedig habet elég nagy!

BABÓ Emil és **DANIEL**
 Kaszinóban kártyát emel
 Mindkettő nagyon gyanus . . .
 Mindig schlager, soh'se fuces!

Kolozsvári tanácsházban
 Kapitányban nagy hiány van,

Négy is van, s ha kéne egy . . .
 Az az egy is — **TAUB**-hoz megy!

Sétatéri nyári szinkör,
 Amely máskor unalmat öl,
 Öt hóig zá-va marad,
 Mért? . . Mert szubvenziót kap!

Nagyon sok hir van még hátra,
 Ki tudni vágy, ne sajnálja
 Megvenni a viczlapunk,
 Melyért annyit izzadunk!

Rajta tehát, hölgyek! urak!
 Most jelent meg a „legujabb“,
 Multhasz rajt' eleget,
 A czim: „Virgács“ ne feledd!!!

Fontos tudnivalók.

Ha akarod, hogy izletes,
 Friss söröd legyen,
 Sokat ne hozass egyszerre
 Nehogy heverjen —
 Tiz, tizennégy napra szóljon
 A comissio,
 S mikor megjött, jégre tenni
 Schogy sem való!

Négy-öt fokos meleg pincze
 Ez a legjobb hely,
 Ahol a friss szállitmánynak
 Pihennie kell.
 És mielőtt lefejténéd
 Jól figyelj arra,
 Hogy tiszta és száraz legyen
 Az üveg alja.

Forralt vízben puhítsd meg a
 Parafa dugaszt,
 Vétkezik, ki e receptből
 Egy kommat mulaszt.
 Korona és Márcziusi,
 Így léssen csak jó,
 Reggel, délben, friss töltésben
 Olesón kapható.

Csak a czimre vigyázzatok,
 Nehogy baj legyen,
 Mert hát ilyen, egy több sincsen
 A föld kereken: —
Kőbánya' Király Sörfőző
Részvénytársaság . . .
 Bővebb felvilágosítást
Rosman Károly ad.

A kőbányai Király-sörfőzde részvénytársaság
 kolozsvári képviselője. (Belmonostor-utca 24. sz.)

Igaz-e ?

Ransburg F. és fiánál,
 Mely czég 30 éve áll,
 Minden olesón kapható:
 G-rokkt, zsakett és zakó.

Szép tavaszi köpönyeg,
 Gyapju, vagy angol szövet,
 Hét, tiz, tizenöt forint
 Francia szabás szerint.

Gyermekruha négy bika,
 Nincs benne semmi hiba,
 Gyapjuszövet nadrágot,
 Két forintért ki látott?

Nagy választék kalapban,
 Mindenféle alakban,
 Egy forinttól fölfelé,
 Öt forinttól lefelé.

Ki nem hiszi, nézze meg,
 A „Grand“-kávéház mellett,
 Egy-két percz csak futtában,
 A belközé-utczában.

